

Trumtiņa - īstenti un savu vārdu. Trumtiņai 74 gadi

1941 m. Īstente bija 300000 cilvēki.

Pagrūdinātis temos trumtiņus kūryboje yra tevyne's
ilgums ir viltis sugzēti s tevyne. Tevyne trumtiņams
tā zīvēsi vīdja, savone. Trumtiņa kūryba yra stipri
savo autentiskumu, skaidru lūdzimā to, ko zīmogu
patye. Rūķiņai, s kuniņos sulēta trumtiņus kū-

ryba: Poezija autobiogrāfija (rūķiņus kūriņus, kuniņus kūrybai
gyveno tuo pači metu), „Benamāi“, „Trumtiņa
Lietuva (1991 m.). Trumtiņa vietas: bankalo salas,
Kolyms auro rūdīnes, falutijus mīskāte, Kazach-

stano stepēs, Vorkutas kaņķlā, Kordovijus lāgeri.

Īmone's raizelene ant berzo tešies, maamedie
skiedos, politilēniņos maizelē skianci.

Iti kielvīnē kūriņus trumtiņams grēsi dar
5-ei metai trumties.

Trumtiņus poezija - tai kontrastu poezija. Īevam
silēnāitijē sugruojā sūkibūsiņus kalniņus eilē, o ki-
tome jau zīvēciā Lietuvas saulē, vīlūjā izplaukē
mūgāi. Pogrūdinātes maostatos, skatīnāsiņos juos kanti:

1) Tevyne yra; 2) lūdzimā arāzīnuojā tairīgumu; 3) Viltis, kad
kadams Itāliņo vārdas bus vānāstas.

1933 m. Lietuvių literatūra
1933 m. Lietuvių literatūra

Viena reikšmingiausių knygų yra D. Ginkulio -
Ziūta „diktoriai prie laptovų jūros“

minija - tai mūšinė priemonė, kai detale
minima.

Egzodo literatūra 44-70

monius žinomiaus kilimasis gyventi s kitą
rentarį, suijęs su nemalonius aplinkybėmis
Lietuvoje egzodas tęsėsi 1944-1970.

Yskiriamos 3 egzodo rašytojų kartos I karta -
nepriklausomos Lietuvos „augintiniai“ II - žeminiukai
(laukininkai) III - bežemiai (Egzodo „augintiniai“)

I kartos rašytojai paliko Lietuvą jau kaip
subrendę kūrėjai, žinomi skaitytojams ir mūšantys
tam tikrą vietą literatūros istorijoje. Ryškiausi
atstovai: B. Brazdžiūnis, J. Aristas, H. Radauskas. Pagrū-
dines jų kūrybos temas: tėvyne ilgesys, žuo-
gams, išplisio iš gintojo krašto likimas, Tėvyneis
lenties apmąstymas. Gvėpimo ir stiprybės iškova
Lietuvos istorijoje, apskaičiuojama Tėvyneje likusiųjų
kova su laisvę, suartinama patriotine ir religi-
ne problematika. Tėvyneis poveiklis neretai kūn-

mas kenčiamėjos Dievo Motinos parodydū, mērē
Tėvynei išakoma kaip malda.

II: 1954 m. JAV išėjo „Staugosios Lietuvos poezijos
antologija „Žemė“, kurioje buvo išspausdinta 5-iz
pėta, vėliau paradiaty žeminiukai, poezija. Atsto-
vai: K. Brazdūnas, A. Nyka - Miliūnas, H. Nagys, V. Kacėnis.

Pagrūdinis klausimas jų kūryboje yra „Kokis
žmogaus būvis šiame pasaulyje prasmi?“. Že-
ni jėms - u trek prarastas gyvantis kraštas,
kiek žemistokis pasaulis apskritai. Yeštoja atamos
egzodo kasdienybėje (ne taip, kaip I kartos atstovai). Egzodo
kasdienybė - Vakaru kultūros tradicija. Suabū šiuolaikinio
žmogaus rūpesčiai šiuolaikiniam pasaulyje. Leidinyje „Li-
tuatūros laukianči“ jie išdėstė savo požiūri s li-
tuatūroje.

III karta dubintavo iševijoje. juos taip pat domino
Vakaru kultūra, jie ugėleli estetinius reikalavimus. Tačiau
išnyksta praradimo tema, nes buvo per jauni, kad
išleista šaknis Lietuvoje ir per mažai jauni, kad šle-
stus šaknis iševijoje. Todėl egzodą jie suvėkė kaip tui-
tėnų, nebūtų. Atsidūrę tokioje padėtyje žuogus netenk-

Benardas Brazdionis (1906 (?))

Slapyvardžiai: Vyta Neumelin, J. Brazaitis,
J. Steibekis, B. Nandis Brazdionis, jaunasis
Vaidevitis.

B. B. gimė Steibekėlių kaime, Biržų apskrityje.
1908 m. - 1914 m. šeima buvo emigravusi į JAV.
Pradžioje mokėsi B. B. lauke Jodakiose ir
Pasvalyje. 1921-1929 m. mokėsi Biržų gimnazijoje.
Nuo 1924 m. B. B. pradėjo spausdinti savo ei-
lirašeius. 1929-1934 m. studijavo t. k. ir litera-
tūrą kaime VDU. Čia jis įsitraukė į studentų
atitininukų „Šatrijos“ meno draugiją, studentų
humanitarų draugijos literatūros sekcijoje, kuriai
1931 m. vadovavo. 1933 m. redagavo laikraštį
„Lietuvos studentas“. Baigęs VDU, B. B. dirbo

Lietuvos k. jaunimoose kaimuose ir mokyklose,
1937-1939 m. dirbo „Sakalo“ leidykloje Kaune,
1940-1944 m. buvo Mažosios Lietuvos

literatūros musiejaus kuratorius. B. B. rinkėjas
„Lėnkai ir stebuklai“ pelni „Sakalo“ leidyklos

Egzodas - manimi žinomiausias kilimas gyventi š kitą
tautą, susijęs su nemaloniais aplinkybėmis
Lietuvoje egzodas tęsėsi 1944-1970.

Ypatingas egzodo rašytojų kartos I karta -
nepriklausomas Lietuvos „augintiniai“. II - žeminiukai
(Lankininkai) III - bežemiai (Egzodo „augintiniai“)

I kartos rašytojai paliko Lietuvą jau kaip

kaime.

mas kenčiančios Dievo Motinos pavy
Tėvynei išsakoma kaip malda.

II: 1951 m. JAV išėjo „Mažosios Lietuvos
antologija „Žemi“, kurioje buvo išspaus-
dinta, vėliau pavadinaty žeminiukai,
vai: K. Brazdionas, A. Nyka - Niliūnas, H. Nagys,
Pagrindinis klausimas jų kūryboje
žmogaus būvimo šiame pasaulyje pro-
mė žemės - ne tik prarastas gimtasis
kiek žemiskasis pasaulis apskritai. Ypač
egzodo kasdienybėje. (ne taip, kaip I kartos atstovai
kasdienybėje - Vakarių kultūros tradicija. Švanku

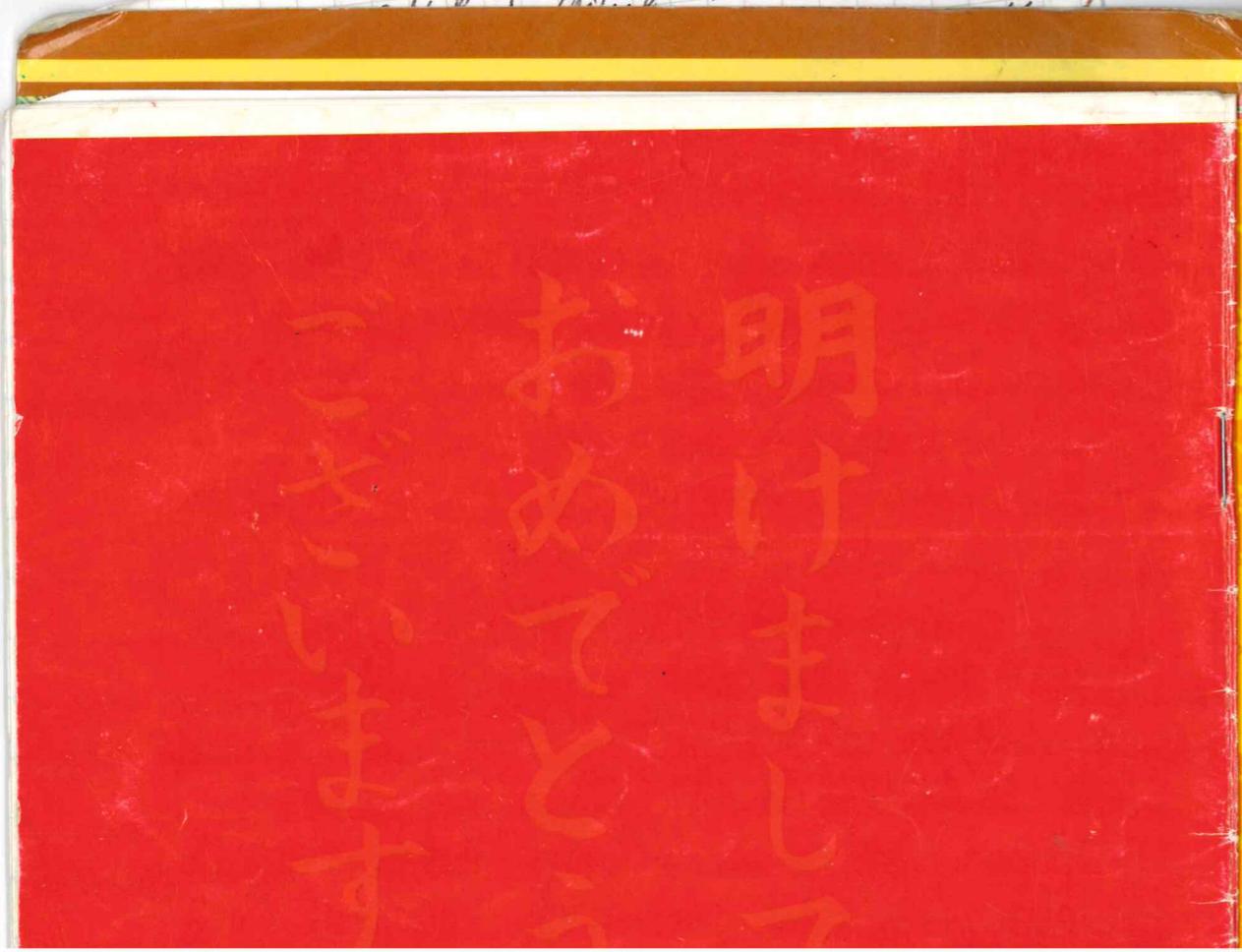
"Kunigaikščių miestas" - Valstybinė literatūros
premija.

1944 m. B. B. pertraukė į Vokietiją. 1944 m.

1949 m. poetas gyveno Vokietijoje (Ravensburge),
dalyvavo lietuvių tautinių kultūrinisame
gyvenime, išleido poezijos rinkinį. 1949 m.

B. B. persikėlė į JAV. Kunis laiką gyveno
Bostone, dirbo lietuvių enciklopedijos vienuolikos
literatūros skyriaus redaktoriumi ir lietuvi-
pininku. Persikėlęs iš Bostono į Los Anželą
1955-1972 m. redagavo žurnalą "Lietuvių
diena". JAV. B. B. išleido elang poezijos
rinkinį.

1845 m. / pradžioje

bet kokios kūrijų. ~~Šiais~~ Šiais metais Lietuva, netikima Dievo gailestingumu. Esminis bruožas yra abejonių, neapibrėžtumas ir anksto žinomaus tiesomis. Tačiau jiems būdingas bendrumas, o- lidanumas su kitais žmogui, atsekamybė už kitą asmenį. Atstovai: A. Mackus, Liūnė Sutemai.

Mykolas Krivickas jo egodui priskiriamas dėl kūrybos entimumo „žeminiškumas“. Savo mokytoją laikė Volandą.

Žilėnėnėse yra apmąstymai, o ne asmeniniai išgyvenimai. Žeminiškai yra minties poetai ir jų žilėnėnė žinomos suen- sto. Šis gyvenimo prasmių, minties, liūnė klauzimas. Gyvenimo prasmių poetas meta žemės parlapį, saugančios sėjos žemdirbių kontes gyvenime. Tačiau, panašiai, kaip jo, ten, kur gyvena protėviai, tėvai, ten liko vaikystė. Gimtųjų žemė - kūry- binių galių ir epistolinė prasminga gyvenimo saktis. Namai, gintiesi, legijai.

Myka - Vilniaus 1919 Gimtosios vietos, kaip ir pato literatūros laikas poeto kūryboje - tai nepa- tamai prarastas rojus. Kaip ir kiti „žeminiškai“ N. V. rašo apie praradimą, netektį, tačiau, jam labiau ut- pi filosofinis praradimo aspektas, jo vaidinimo žmogaus egzistencijai. Pirma N. V. kūryba, įėjus į kitą, 1966m - „Praradimo simfonijos“. Namai pasaulis poetui - janki, rausi, harmoninga erdė, kurioje žmogus

gyvena. Tai joje su utkoma ir patiu sevinu. Tačiau kanta lyrinis subjektas veiciasi į platųjį pasaulį, trokšdamas jį pažinti, o pažindamas utauka pinnykščio saugumo ir kaip paklydėlis sūnus ima jį iegoti. Tačiau visa poeto kūryba apie praradimą, rojus, ilgesį, arba kelionę; Eldorado šalį. Apie šią kelionę N. V. dažnai kalba kaip apie pra- rasto laiko paiešką. Trumpame poeto eilėraštyje dea konbucijos gamtos detalo, filosofijos, gramati- kos terminai, mitinio pasaulio motyvai, morodo; pasaulinio literatūros kūriniai, citatos kitoms kalboms. Net ^{daugumoj} V. žilėnėnėnė rinkinių paradinimų vienas žodis lietuvioškas, o kitas - tarptautinis, o kitas - tarptau- tinis arba universals atsigausti; pasaulinis situati- vos konbucija. Vėlyvojoje N. V. poezijoje daug pesimizmo, tampa aišku, kad sugijęti; prarastąjį rojų gali- ma tik vaizduoti. Viena iš tokių galimybių slypi gamtoje. Tačiau poetui tai - vaikystės gamta, likusi praiminimose.